

vilde være nødvendigt at rette til 3die Behandling. — Der er stillet Endringsforslag af 8 Medlemmer til denne Behandling; men jeg troer ikke at burde indlade mig paa nærmere at omtale dette Forslag, inden jeg har hørt Motiveringen deraf. Jeg finder mig dog foranlediget til at udtale, at jeg ikke kan andet end finde det beklageligt, at et Forslag, som gaaer ud paa en saa væsentlig Forandring i det hele Lovforslag, en Forandring, hvorved den hele Bygning, som er bleven opført af det andet Thing paa Grundlag af det oprindelige Udkast, kuldkastes, er fremkommet nu i det allerførste Dieblif.

Krigsministeren: Det Endringsforslag, som jeg har stillet til § 2, og som gaaer ud paa i den 11te Linie af Paragraphens 2det Stykke at indsthyde Ordene: „altsaa ogsaa til det forestaaende Anlæg af Gader og Veie“, har jeg allerede omtalt under forrige Behandling. Jeg skal nu kun bemærke, at § 2, navnlig dens 2det Stykke, indeholder Bestemmelser om, hvad der skal lede den paagjældende Commission ved Taxationen af Værdiforhøielserne, og, uagtet man maatte kunde anføre, at der i „de andre Omstændigheder“, hvortil Commissionen skal tage Hensyn, ligesom var indbefattet „Hensyn til forestaaende Anlæg af Veie og Gader“, saa har jeg dog troet for Tydeligheds Skyld at burde foreslaae den i mit Endringsforslag angivne Tilføining. Taxationscommissionens Opgave vil allerede i og for sig være vanskelig nok, og det er derfor en Pligt imod den ikke at lade Noget, der vedkommer dens Hverv, staae ubestemt, naar det er muligt allerede nu at udtale det bestemt og klart. Det er derfor, jeg har stillet mit Forslag, som jeg tillader mig at anbefale til det høie Thing.

Fischer: Jeg antager, at det er gaaet allerede Medlemmer, ligesom det er gaaet mig ved at gennemlæse det foreliggende Lovudkast, nemlig at de ved at gennemlæse de 7 første Paragrapher dert have fundet een Tankegang, men ved derved at gaae over til § 8 have fundet en heelt forskjellig Tankegang, der tildeels er i Strid med, hvad der indeholdes i de foregaaende Paragrapher. Jeg tillod mig

allerede ved Sagens 1ste Behandling at gjøre opmærksom paa denne Lovudkastets Væksaffenhed, og dette maa være mit Svar til den allerede Ordfører, som beklagede, at dette Spørgsmaal først saa seent var fremkommet; jeg har fremsat min Anke i den Henseende og henvendt Opmærksomheden derpaa saa tidligt, som det var mig muligt at gjøre det. — Seer man nu hen til, hvorledes de to vigtige Spørgsmaal, som foreligge i Lovudkastet, have fundet deres Løsning, saa troer jeg, at der er al Grund til at tage under den alvorligste Overveielse, om man ikke i de allervæsentligste Punkter idetmindste bør vende tilbage til det Lovudkast, som af Regjeringen blev forelagt i det andet Thing. De to Hovedpunkter, som Lovudkastet angaaer, ere jo som bekjendt det ene Spørgsmaalet om, hvorvidt de Indskrænkninger, der nu paa hvile de private Grundeiere indenfor Demarcationslinien, fremtidig bør vedblive at bestaae, naar Fæstningsværkerne ere nedlagte, og det andet om Salget af Ståtens Eiendomme indenfor Demarcationslinien. Læser man nu Lovudkastets § 1 igjennem, vil man see, at der i den siges, at Indskrænkningerne paa de Grunde, som ligge indenfor Demarcationslinien, skulde kunne afløses. § 2 gaaer over til at give udførlige Regler om, hvorledes denne Afløsning skal stee, men spørger man nu om, hvorledes det forholder sig med Hensyn til det Punkt, hvorvidt Indskrænkningerne skulde vedblive at bestaae, saa vil Enhver savne en Bestemmelse derom og overrastes ved at maatte gaae til § 8, for der i en heelt anden Forbindelse og ganske i Forbigaaende at finde et Svar paa dette Spørgsmaal. Tager man derimod det oprindelige Lovudkast for sig, saaer man let Svar; thi i Regjeringens Udkast var der sat i Spidsen, hvad ogsaa ganske aabenbart efter Lovens hele Tankegang maatte staae i Spidsen, at Indskrænkningerne vedblive, ogsaa efterat Fæstningsværkerne vare nedlagte. Under Sagens Behandling i det andet Thing er denne Bestemmelse imidlertid udgaaet, og istedetfor den er der indsat i Midten af det første Stykke af § 8 følgende Bestemmelse: „Naar Overdragelsen til Kommunen har fundet Sted, kan Regjeringen nedlægge de paa bemeldte Grund værende Fæstningsværker som